

til en Læge. Jeg troer, at man kunde viſt lige ſaa godt ſtrax ſtille Bud til Lægen. Jeg troer derfor, at denne Foranſtaltning, hverken ſom midlertidig eller ſom endelig, har mindſte Værd. Jeg vilde derfor i alle Henſeender foretrække Folkethingets Redaction for den, ſom er givne Lovforſlaget her i Thinget, naar jeg ikke fandt noget Stødende i den 6te Paragraph, ſom tillægger Overchirurgerne ſamt Stifts- eller Landphyiſci et Salair af 1 Rbd., for at afholde den anordnede Prøve. Jeg vilde, ſom den ærede Ordfører udtalte, ikke have Noget imod, om de ſkulde gjøre det for Intet; men det forekommer mig ikke at være nogen paſſende Betaling at byde Mand af den videnskabelige og borgerlige Anſeelse, ſom de medicinale Embedsmænd, hvorom her er Tale. Da jeg iøvrigt netop af den Grund ogſaa har Noget imod at ſtemme for den omhandſede Lov, ſaaledes ſom den er kommen fra Folkethinget, hvilken desuden i flere Henſeender ikke er mig tilfredsſtillende, men jeg dog ingeniſtende vil ſtemme imod den, for derved at give den her i Landsſtinget vedtagne Redaction Fortrin, vil jeg afholde mig fra at ſtemme.

Ordføreren: Den høitærede ſidſte Taler har upaatvibelig Ret, naar han har yttret, at Duellighedsprøven i at kunne kopsætte og aarelade ikke egentlig ſtaaer i Forbindelse med den Forretning at barbere; men man kan dog ikke lade ude af Betragtning, at Folk nu engang ere vante til at henvende ſig til Barbererne for at kopsættes og aarelades, og ſat ſelv Lægerne her i Byen i Almindelighed henviſe Folk til Barbererne for at kopsættes og aarelades. Jeg troer derfor, at det er af Vigtighed, at alle Barberer beſidde denne Færdighed, for at Folk kunne vide, hvem de ſkulde henvende ſig til, og jeg troer ogſaa, at det derved vil undgaaes, at ikke enhver Vagabond, Enhver fra Gaden kan nedſætte ſig ſom Barber (Hør!). For at opnaae denne Færdighed vil det dog være nødvendigt, at de komme i Lære hos en Barber, om de endogſaa ikke behøve at blive Svende eller arbeide i længere Tid hos en Barber ſom Svende. Dette vilde allerede være en Garantie for, at ikke Alle og Enhver kan nedſætte ſig og vinde Borgerſkab ſom Barber. Barbererne erholde ogſaa der-

ved nogen Anſeelse, og dette er ikke uden Vigtighed; de Fleſte af dem høre dog til den mere dannede Claſſe, og dette forekommer mig ogſaa at være et Moment, hvorfor man ſkal ſøge undgaaet, at ikke enhver Perſon kan nedſætte ſig i denne Næringsvei. Jeg vil meget gjerne indrømme, at det ikke er en ſtor Garantie for, at Udlandinge ikke ſkulde nedſætte ſig i denne Næringsvei, da den Færdighed at kunne kopsætte og aarelade jo ikke er ſaa vanſkelig at opnaae; men nogen Garantie er det dog derfor, og ogſaa denne Betragtning forekommer mig at være af Vigtighed.

Kierregaard: Ja, jeg ſkal dog bede om Tilſaddeſe til, ganſke kort, i Genhøld til hvad jeg tidligere i denne Sag har havt Leilighed til at udviſke, at motivere, at jeg ikke kan ſtemme for Lovforſlaget, ſaaledes ſom det er kommet til os fra det andet Thing. — Jeg kan for det Førſte, trods Alt, hvad der fra flere Sider derimod er ſøgt at gøres gjældende, ikke fraſalde den Overbeviſning, ſom idag paany har fundet en Talsmand i den høitærede 4de Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Wlechingberg), at det er af Vigtighed, at der hidtil har været, og at der fremdeles kan vedblive at være beſtemte Steder i Kjøbenhavn, hvor man iſer er pligtig til at modtage Tilſkadekomne, ſaaledes ſom vi ere vante til, at det har været Tilſældet med Henſyn til Barberſtuerne. Og jeg forſtaaer navnlig ikke den Indvending derimod, ſom kom fra den høitærede 5te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Ørſted), og ſom gif ud paa, at nu vilde det Intet have at betyde, ſiden det ikke kunde ventes, at man herefter hos Barbererne dertil vilde finde et paſſende Locale. Der ſtod nemlig i Loven, ſom den kom fra Landsſtinget, at denne Forpligtelse ikkun ſkulde hvile paa de Barberer, der havde Barberſtuer; og derved bibeholdtes altsaa, ſaavidt jeg ſeer, netop de ſamme paſſende Localer, ſom der tidligere have været i dette Diemed. Men desuden forekommer det mig overhovedet noget forunderligt, at det ſkulde være ſaa preſſerende at ſaae affkaffet den nævnte Forpligtelse til, paa Barberſtuerne at modtage Tilſkadekomne, at man ikke ſkulde kunne give Tid dermed, indtil man tillige kan ſaae tilfredsſtillende Svar paa